

Ur *En skör rymd*

Platsen är bärare av minnen.

Den ropar efter mig.

Där finns jag i en annan tid, en tid som platsen minns.

Om jag står här nu, kan jag förnimma mig själv då, i en annan tid på en plats som är jag.

Platsens doft är gul.

Trädgården delas i två delar av en mittgång. Den stora busken till höger är ett trassligt snår, inte vacker utan de lysande gula blommorna. Kaprifoler klättrar utmed husets knutar på bägge sidor. Vildvinet mitt på växer sig runt utomhusbelysningen.

Tulpaner, gula och röda.

Strykbrädan vid det öppna fönstret.

Då är det sommar.

Tunna, vita gardiner.

På fönsterbrädan, bondpioner och prästkragar i den rosa vasen av glas med krusad kant.

Gardinen rör sig. Doft av ljummen vind, nystruket linne och rent.

Ett ögonblick vet jag att jag varit på samma plats tidigare. I ett rum med behaglig skugga och svalka, den heta sommaren som dallrade utanför fönstret.

Jag var liten, såg upp mot blommorna i vasen, kände samma doft.